

Arrest

nr. 140 658 van 9 maart 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 8 maart 2015 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 1 maart 2015 tot terugdrijving (bijlage 11) en tot nietigverklaring van een visum, beide beslissingen aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op diezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2015 om 14.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat PAULIN KAYIMBA KISENGA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam, in het bezit van een geldig paspoort met visum, op 1 maart 2015 aan op de luchthaven te Zaventem.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, nam dezelfde dag, nadat verzoekster gehoord was inzake het doel van haar verblijf en de verblijfsomstandigheden, de beslissing tot terugdrijving (bijlage 11), en de nietigverklaring van het visum van 10 februari 2015 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 1 maart 2015.

1.3. Dit zijn de bestreden beslissingen:

“TERUGDRIJVING

Op 01/03/2015 om 11.20 uur, aan de grensdoorlaatpost Brunat,

*werd door ondergetekende,
~~de heer/~~ mevrouw :*

naam A. (...) voornaam B. V.(...)

geboren op 30.04.1974 te BAZOU geslacht (m/v) Vrouwelijk

die de volgende nationaliteit heeft Kameroen wonende te [...]

*houder van het document Kameroenees paspoort nummer 01717997
afgegeven te Douala op : 10.12.2012*

*houder van het visum nr. 011227759 van het type C afgegeven door Belgische Ambassade in
Yaounde
geldig van 11.02.2015 tot 11.08.2015
voor een duur van 90 dagen, met het oog op : toerisme*

afkomstig uit Douala met vliegtuig vlucht SN373, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

☒ *Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)*

(E)

Reden van de beslissing: Onduidelijk reismotief

Het volgende document/de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd: Betrokkene komt voor 1 maand als toerist naar België. De voorziene datum van terugkeer op het aangekochte ticket is 30 april 2015. Zij verklaart echter eerder te zullen terugkeren om dringende redenen doch wil/ kan niet uitleggen wat deze dringende reden is en kan niet verklaren waarom ze de datum van haar terugkeerticket nog niet heeft aangepast. Zij is niet in het bezit van enige documenten, brochures of gegevens die haar toeristische intenties in België zouden kunnen aantonen.”

De tweede bestreden beslissing luidt als volgt:

“WEIGERING / NIETIGVERKLARING / INTREKKING VAN EEN VISUM

Mevrouw A., B. V.(...)

☒ *Op verzoek van de gemachtigde van Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,*

☒ *uw visum onderzocht. Nummer 011227759, afgegeven: 10.02.2015.*

☒ het visum is nietig verklaard

Dit besluit is gebaseerd op de volgende redenen:

2. ☒ het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (~~artikel 32, 1, a), II en artikel 34, 1/2~~) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

U komt voor 1 maand als toerist naar België. De voorziene datum van terugkeer op het aangekochte ticket is 30 april 2015. U verklaart echter eerder te zullen terugkeren om dringende redenen doch wil/kunt niet uitleggen wat deze dringende reden is en u kunt niet verklaren waarom u de datum van uw terugkeerticket nog niet heeft aangepast. U bent niet in het bezit van enige documenten, brochures of gegevens die uw toeristische intenties in België zouden kunnen aantonen”.

2. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. *In casu* is verzoekster van haar vrijheid beroofd met het oog op haar verwijdering. Zij maakt aldus het voorwerp uit van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is. Dit wordt niet betwist door de verwerende partij.

Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast.

2.2.2. Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

2.3.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, §2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de

aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding *prima facie* een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

De voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is ten slotte conform artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

2.3.2. De beoordeling van deze voorwaarde

2.3.2.1. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt in het verzoekschrift als volgt uiteengezet met name dat verzoeksters geldig paspoort, visum, hotelreservatie en bestaansmiddelen onvoldoende werden in acht genomen bij haar aankomst op de luchthaven van Zaventem. Voorts stelt verzoekster dat ze haar vakantie moet ontberen en vooral dat ze niet de bijstand en troost aan haar jongste zus zal kunnen geven die 9 maanden geleden bevallen is van een baby en van wie zopas de vinger van haar rechterhand werd geamputeerd en dit terwijl ze over alle nodige documenten beschikte.

2.3.2.2. Vooreerst kan worden vastgesteld dat verzoekster haar nadeel verbindt aan haar terugnrijving. Op het eerste zicht toont verzoekster met haar uiteenzetting het kennelijk onredelijk karakter van de beoordeling dat zij op het ogenblik dat zij verzocht werd om de vereiste verduidelijkingen te verschaffen en de nodige overtuigingsstukken voor te leggen niet bij machte was om dit te doen, niet aan. Immers de bestreden beslissing betwist niet dat verzoekster over de nodige documenten en geldelijke middelen beschikt.

Verzoeksters toevoegingen in het verzoekschrift kunnen niet verklaren waarom ze bij haar ondervraging aan de grens niet heeft gemeld dat ze een zus had in België, noch waarom hierover geen elementen werden aangebracht. Integendeel uit het verslag van de grensinspectie blijkt dat verzoekster verklaarde slechts "*enkele vrienden*" te hebben in België. Voorts indien verzoekster meent dat haar nadeel kan blijken uit de vaststelling dat ze niet enkel met vakantie komt maar dat haar zus haar bijstand nodig heeft voor de zorg van een pasgeborene, dan kan niet worden ingezien waarom verzoekster ook nagelaten heeft dit te vermelden en bovendien kan evenmin worden ingezien waarom verzoekster dan *überhaupt* voor 1 maand in een hotel zou verblijven. Ook op dit punt heeft verzoekster bijkomend voor onduidelijkheid gezorgd. Immers in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt beweerd aangaande de zus heeft verzoekster, gevraagd naar haar overnachtingen in België, toegelicht dat ze enkel voor 1 maand hotelovernachting had voorzien omdat ze om "*dringende redenen*" van plan is eerder terug te keren naar Kameroen en haar vliegtuigticket nog niet heeft aangepast. Verzoeksters nadeel zoals uiteengezet in het verzoekschrift is aldus op meerdere essentiële punten fundamenteel strijdig met haar verklaringen bij de grensinspectie bij het binnentreden van het Schengengrondgebied. Verzoekster toont dan ook niet -op eenduidige wijze- enig ernstig nadeel aan.

2.3.2.3. Dienvolgens is niet voldaan aan de derde van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, §2 van de Vreemdelingenwet en artikel 43, §1 PR RvV. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend vijftien door:

Mevr. K. DECLERCK,

Wvd. Voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

Mevr. S. SOETINCK,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. SOETINCK

K. DECLERCK